

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 130/2020
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА - пољопривредно газдинство из ..., чији је пуномоћник Радивоје Јовић адвокат из ..., против туженог „Seen property S“ ДОО у стечају из ..., којег заступа стечајни управник Никола Шумар и пуномоћник Божидар Дeroња адвокат из ..., ради исплате и накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду се, решењем П 3433/2018 од 12.11.2019. године, огласио стварно и месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и спис уступио Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио овом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Тужилац је поднетом тужбом тражио наплату свог новчаног потраживања. Током поступка над туженим је, решењем Привредног суда у Новом Саду Ст. 49/17 од 13.11.2017. године, отворен поступак стечаја. Због тога се суд којем је тужба поднета - Основни суд у Новом Саду, огласио стварно и месно ненадлежним и спис уступио суду пред којим се води стечајни поступак, као стварно и месно надлежном суду за суђење у овом спору.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је, између осталог, да привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Наведеном одредбом предвиђена је атракција стварне надлежности привредног

суда у споровима поводом стечајног поступка, изузев у статусним радним споровима који су покренути пре отварања стечаја. Атракција стварне надлежности привредног суда, у случају када је тужени стечајни дужник, остварује се под условима прописаним Законом о стечају.

Према одредбама тог закона, сви судски поступци у односу на стечајног дужника и његову имовину прекидају се у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја (члан 88). Прекинути поступак у којем је стечајни дужник тужени може се наставити ако је тужилац, као стечајни или разлучни поверилац, поднео благовремену и уредну пријаву потраживања коју је на испитном рочишту оспорио стечајни управник; тужилац, као стечајни или разлучни поверилац, закључком стечајног судије, упућен на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђења оспореног потраживања; тужилац као стечајни или разлучни поверилац предложи наставак прекинутог парничног поступка у року од осам дана од дана пријема закључка стечајног судије (члан 90). Уколико суд опште надлежности пред којим се водио прекинути поступак одлучи да тај поступак настави, доноси решење којим се оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим (члан 91. став 3).

Из изложеног следи да се суд опште надлежности којем је тужба поднета не може одмах по сазнању да је над туженим отворен стечајни поступак огласити стварно и месно ненадлежним и предмет уступити привредном суду који спроводи стечајни поступак, већ је дужан да прекине парнични поступак у складу са чланом 88. Закона о стечају и чланом 222. тачка 5. ЗПП. Решење о стварној и месној ненадлежности и уступању предмета привредном суду, у смислу члана 91. став 3. Закона о стечају, може се донети само ако се прекинути парнични поступак против туженог стечајног дужника настави на предлог тужиоца, као стечајног или разлучног повериоца, уз испуњење и услова прописаних чланом 90. Закона о стечају - претходно поднете пријаве тужиоцевог потраживања у стечајном поступку, његовог оспоравања и упућивања тужиоца да настави прекинути парнични поступак ради утврђења спорног потраживања.

С`обзиром да Основни суд у Новом Саду у овом спору није поступио у складу са одредбама Закона о стечају које уређују поступање суда опште надлежности у ситуацији када је над туженим отворен стечај, тај суд је за сада и даље стварно надлежан. Следствено томе, тај суд ће донети решење о прекиду парничног поступка, а решење којим се оглашава стварно ненадлежним и уступа предмет Привредном суду у Новом Саду може донети само када прекинути поступак настави, и ако су за то испуњени услови предвиђени чланом 90. Закона о стечају.

Сходно изложеном, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић